

دانشگاه صنعتی امیرکبیر
دانشکده مهندسی هوافضا

پایان نامه کارشناسی ارشد

عنوان:

مدلسازی و بررسی روشهای کاهش انتقال ارتعاشات به بدنه
هلی کوپتر

ارائه:

یوسف طراز جمشیدی

استاد راهنما:

دکتر علی صالحزاده نوبری

استاد مشاور:

دکتر مهدی سبزه پرور

بسمه تعالی

شماره:

تاریخ:

معاونت پژوهشی
فرم پروژه تحصیلات تکمیلی ۷

فرم اطلاعات پایان نامه
کارشناسی ارشد و دکترا

دانشگاه صنعتی امیرکبیر
(پلی تکنیک تهران)

مشخصات دانشجو

نام و نام خانوادگی: یوسف طراز جمشیدی دانشجوی آزاد بورسیه معادل

شماره دانشجویی: ۸۳۱۲۹۱۳۰

رشته تحصیلی: مهندسی هوافضا (سازه) دانشکده مهندسی هوافضا

نام و نام خانوادگی استاد راهنما: دکتر صالح زاده

عنوان به فارسی: مدلسازی و بررسی روشهای کاهش ارتعاشات روتور

modeling and study of vibration reduction methods

عنوان به انگلیسی:

نوع پروژه کارشناسی ارشد ×
دکترا

کاربردی بنیادی توسعه‌ای نظری

تعداد واحد: ۶

تاریخ خاتمه: ۸۵/۱۲/۱

تاریخ شروع: ۸۴/۷/۱

سازمان تأمین کننده اعتبار:

واژه‌های کلیدی به فارسی: ارتعاشات-هلیکوپتر- مودال

modal analysis-vibrations- helicopter

واژه‌های کلیدی به انگلیسی:

نظرها و پیشنهادهای به منظور بهبود فعالیت‌های پژوهشی دانشگاه:

استاد راهنما: دکتر علی صالح زاده نوبری

دانشجو: یوسف طراز جمشیدی

تاریخ:

امضاء استاد راهنما:

نسخه ۱: معاونت پژوهشی

نسخه ۲: کتابخانه و به انضمام دو جلد پایان نامه به منظور تسویه حساب با کتابخانه و مرکز اسناد و مدارک علمی

چکیده:

در این گزارش به اجمال به بررسی مراحل مختلف پروژه کارشناسی ارشد تحت عنوان بررسی اثرات ارتعاشی منتقله از روتور هلی کوپتر به بدنه و کاهش اثرات مخرب آن از طریق اصلاح سازه ای پرداخته می شود . فعالیت های مختلفی که در ارتباط با این پروژه صورت گرفته شده است سه بخش عمده را شامل می شود که به تک تک آنها پرداخته خواهد شد .

۱-مدل کردن Modeling

۲-آنالیز مودال و محاسبه فرکانسها و مود های طبیعی Modal Analysis

۳- آنالیز پاسخ هارمونیک و به دست آوردن پاسخ سازه به بار واحد هارمونیک Harmonic Analysis

۱- مدل کردن:

مدل کردن سازه مورد نظر در این پروژه خود به دو قسمت مختلف قابل تقسیم است

الف) هندسی ب) المان محدود

در مدل سازی هندسی همانطور که از نامش پیداست هندسه سازه صرفاً مدل میشود این قسمت با توجه به نقشه های موجود و در رابطه با هلی کوپتر (با استفاده از مراجع) قابل انجام است در این قسمت بخش های مختلف اسکلت هلی کوپتر با تقریب **Elastic-beam** و نیز خواص مواد بکار رفته در آن مدل می شود در صفحات بعد خواص مواد و جزئیات اسکلت (Tail - wings - pylon-ldg) آورده شده است .

در مدل سازی المان محدود بر اساس هندسه طرح عملیات **node** بندی **Meshing**، نوع المان ها و سایر تنظیمات جهت حل مسئله انجام می شود . در صفحات بعد این موارد به تفسیر آورده شده است .

۲- آنالیز مودال

پس از مدل کردن کلیت مسئله دو بخش عمده که در بالا به آن اشاره شد باقی می ماند این دو بخش به هیچ وجه مستقل از یکدیگر نبوده و در حقیقت ارتباطی بسیار نزدیک و تنگاتنگ با هم دارند به این صورت که جواب های این مرحله روش و راهی برای توجه رفتار سازه از بخش سوم می باشد .
در این قسمت به دو روش و دو دیدگاه مسئله بررسی خواهد شد :

الف) در حالی که سازه کاملاً آزاد و بدون قید و بند فیزیکی باشد

ب) در حالی که سازه از قسمت **LDG** کاملاً در گیر و **Fix** باشد

قابل پیش بینی است که به دلیل ماهیت D مساله در بر3سی (الف) شش فرکانس طبیعی اول بسیار نزدیک به صفر باشد زیرا در قسمت مودهای Rigid body motion هستند که از فضای سه بعدی برای یک جسم شش عدد می باشد .

در قسمت (ب) سازه در قسمت اربه فرو کاملا در تمامی 6 درجه آزادی fix شده و طبق روشهای کلاسیک آنالیز مودال به محاسبه مودها و فرکانسهای طبیعی پرداخته می شود .

۳- آنالیز پاسخ هارمونیک :

در این بخش با در نظر گرفتن بار واحد هارمونیک روی hub در محل اتصال روتور به بدنه پاسخ سازه را در فرکانسهای مختلف (node های مختلف و بعضا بحرانی) بدست آورده می شود . و در نهایت با توجه به شکل deformation و نیز نمودارهای frequency domain جابجایی ها در نقاط مختلف تحت بار واحد هارمونیک مشاهده می شود که peak ها در نزدیکی فرکانسهای طبیعی سازه (همانطور که انتظار می رفت) اتفاق می افتد . پس از طی مراحل فوق مدل اصلاح شده و نتایج در مدل جدید بررسی خواهد شد . به عنوان شاخص نیز از انتگرال یا سطح زیر منحنی های FRF استفاده می شود.

مقدمه:

در سالهای اخیر با توجه به گسترش روز افزون کاربردهای هلیکوپتر نیاز به یافتن راههای عملی جهت کاهش ارتعاشات هلیکوپتر بسیار مهم به نظر می رسد و دلیل این اهمیت را می توان ناشی از فاکتورهای انسانی (راحتی و آرامش بیشتر خلبان به منظور بالاتر رفتن کارایی وی) و توانایی های عملی این وسیله پرنده دانست. همان طور که می دانید طراحی هلیکوپتر بر خلاف هواپیماهای متداول با مشکل ارتعاشات شدید ناشی از روتورها روبروست. اتصال انعطاف پذیر بدنه به روتور اصلی (که منبع اصلی ارتعاشات وارده است) مساله را بسیار پیچیده می کند. به عبارت دیگر حرکات بدنه ناشی از ارتعاشات روتور باعث حرکات هاب در تمام درجات آزادی و در نتیجه تغییر در نیروهای هاب (نسبت به آنچه که از فرض هاب - ثابت بدست آورد) می شود. با توجه به مطالب فوق الذکر تحلیل ارتعاشات هلی کوپتر به صورت تحلیل کوپله بدنه و روتور کاملاً ضروری به نظر می رسد.

مفهوم تحلیل ارتعاشی کوپله بدنه و روتور با متد **Impedance matching** به حدود نیم قرن پیش می رسد . در این متد دونکته بسیار مهم وجود دارد:

اول آنکه با این تحلیل می توان نیروها و جابجایی ها را در محل اتصال روتور به بدنه برابر قرار داد و در پی آن امپدانس روتور و بدنه را به طور مجزا محاسبه کرد. دوماً آنکه در این دوش بدست آوردن امپدانس یکی از پره های روتور برای تحلیل کافیسیت و پس از انجام آن می توان بر حسب تعداد پره های روتور با یک سری تغییرات همان نتایج را اعمال کرد.

در سال 1974 ، **sciarra ، staley** ، ارتعاشات عمودی کوپله روتور و بدنه را با در نظر گرفتن اثرات جابه جایی های عمودی هاب بررسی کردند. مدل مورد استفاده در آن تحلیل برای روتور جسم صلب مادی بود. پس از انجام تحلیل مشخص شد که جا به جایی های هاب در اردر اندازه ، باعث تغییر در بارهای هاب می شوند.

در سالهای بعد Hohenemser و Yin این تحلیلها را ادامه دادند. مدل مورد استفاده آنها برای روتور استفاده از دو جرم (هر کدام برابر با نصف جرم روتور) - که بوسیله فیزی (برای در نظر گرفتن اولین فرکانس flapping) به یکدیگر متصل شده اند- بود. در هر صورت روز به روز با ابداع روشهای محاسباتی نوین و پیشرفته تر امکان استفاده از مدلهای پیچیده تر فراهم شده و امکان پیش بینی و محاسبه اثرات ارتعاشی در هلیکوپتر بیشتر می گردد.

برای پرهیز از ابهام در این گزارش سعی شده است به جای مدل فرضی و غیر واقعی هلیکوپتر از هلیکوپتر معروف COBRA (AH-1G) استفاده شود. در این مورد خاص با توجه به مراجع، اطلاعات کاملا مفید و واقعی در دسترس است. این اطلاعات شامل نقشه های سازه ای قسمت های مختلف، سیستم های کنترل و فرامین و نیز اطلاعات OLS است.

در نظر اول ممکن است به نظر رسد که این گزارش به یک CASE - study تبدیل شده است ولی بدیهی است که روش کار متدولوژی در موارد دیگر نیز کاملا مشابه است. این گزارش بر اساس اطلاعات گزارش Nasa-contractor به شماره 17497 nasa contract (کمپانی boeing) تدوین شده است.

در طی دو دهه اخیر، نیاز روزافزون به تشخیص و بهینه سازی مشخصات دینامیکی سازه، «آنالیز مودال» را به یک تکنولوژی مهم در این زمینه تبدیل نموده است. این تکنولوژی امروزه، علاوه بر شناخته شدن به عنوان یک ابزار کارا در مهندسی مکانیک و هوافضا، در سایر شاخه های مهندسی نظیر عمران و ساختمان، بیومکانیک و آکوستیک نیز کاربرد وسیعی پیدا کرده است. برای اینکه جایگاه و اهمیت این تکنولوژی و نیز پتانسیلهای آن برای کاربرد در آینده به خوبی درک شود، باید ابتدا به معرفی برخی از مسایل اساسی مورد توجه در طراحی سازه های امروزی پرداخت.

در طراحی سازه های مکانیکی، هوافضایی و ساختمانی امروزی سعی بر این است که سازه حتی الامکان سبک - و در عین حال مقاوم - باشد. برای مثال، در صنعت خودرو، که با تولید انبوه سروکار دارد،

جهت صرفه جویی در منابع مطلوب است که حجم مواد اولیه به کار رفته در سازه و در نتیجه وزن سازه خودرو تا جایی که ممکن است کاهش یابد؛ در صنعت هواپیماسازی برای دستیابی به میزان مصرف سوخت کمتر، سعی می شود که وزن سازه طراحی شده برای هواپیما، حتی الامکان کاهش یابد و در ساخت آنتن های ماهواره ای نیز، برای بهینه کردن عملکرد اینرسی ماهواره در حین کارکرد در شرایط بی وزنی در فضا، مطلوب است که سازه تا حد امکان سبک باشد. نتیجتاً، در اثر غلبه ایده کاهش وزن در طراحی سازه های امروزی، سازه ها به گونه ای منعطف تر شده و این مساله با توجه به وجود بارگذاری دینامیکی بر روی آنها، باعث بیشتر اهمیت یافتن مساله ارتعاشات سازه ای در مورد سازه های امروزی می شود.

از طرف دیگر، در طراحی سازه های امروزی، نیاز نیل به «قابلیت اطمینان» های بالاتری - نسبت به گذشته - وجود دارد که برای تامین استانداردهای اجباری رشد یافته تر و یا تامین نظر مشتری الزامی است. این الزام ایجاب می نماید که طراح بتواند با دقت بالاتری رفتار سازه را تحلیل نماید و با توجه به امکان پذیر نبودن حل تحلیلی در بسیاری از موارد، به ابزارهای دیگری برای تحلیل، نیاز است که بتواند با دقت کافی این کار را انجام دهد. ابزارهایی که امروزه به صورت وسیع برای تحلیل سازه مورد استفاده قرار می گیرند، نرم افزارهای المان محدود می باشند.

اما باید گفت در جایی که مسایل ارتعاشی سازه برای تحلیل از اهمیت برخوردار می باشد - و با توجه به اینکه این مطلب شامل سازه های امروزی می شود - تحلیل دینامیکی سازه با استفاده صرف از مدلسازی المان محدود چندان موفقیت آمیز نیست و این مساله عمدتاً ناشی از عدم توانایی مدل المان محدود در شناسایی و مدل کردن عوامل تاثیر گذار زیر است:

- خاصیت استهلاک سازه

- رفتار غیر خطی سازه

- شرایط مرزی دقیق سازه

- ناکاملی سازه

آنالیز مودال تجربی، روشی است که در عمل برای غلبه بر این مشکل مورد استفاده قرار می گیرد. با جمع بندی موارد فوق، با توجه به مهم بودن بررسی رفتار ارتعاشی در سازه های امروزی، لازم است که مدل های المان محدود مورد استفاده برای تحلیل، قابلیت مناسبی در مدلسازی رفتار دینامیکی سازه داشته باشند.

بنابراین ضروری است که مدل المان محدود سازه به گونه ای تکمیل شود تا بتواند رفتار دینامیکی سازه را به طور مناسبی مدل نماید. برای انجام این کار، ابتدا نوعی تست - که تست مودال نامیده می شود - بر روی سازه انجام می پذیرد. سپس، مشخصات دینامیکی سازه با استفاده از داده های حاصل از تست، استخراج شده و در نهایت مدل المان محدود با این مشخصات مجهز و یا بازسازی شده و مورد بررسی قرار می گیرد. این فرآیند به صورت کلی آن چیزی است که آنالیز مودال و یا به بیان دقیق تر «آنالیز مودال تجربی» نامیده می شود. (در ادامه این متن، گاه اختصاراً همان عنوان آنالیز مودال استفاده می شود).

البته آنالیز مودال به عنوان یک زمینه مستقل قابل بررسی می باشد ولی معرفی آنالیز مودال در ارتباط با المان محدود - آن طور که در بالا به آن پرداخته شد - دارای این مزیت است که با توجه به جایگاه شناخته شده مدل سازی المان محدود اولاً درک مناسب تری را از جایگاه آنالیز مودال ارائه نموده و در ثانی تأکیدی است بر این نکته که آنالیز مودال در کنار المان محدود ابزار قدرتمندی را برای بررسی رفتار دینامیکی سازه به دست می دهد.

آنالیز مودال برای اولین بار در حوالی سال ۱۹۴۰ میلادی در تلاش برای مطالعه کامل تر دینامیک سازه هواپیما به کار گرفته شد. البته در آن سالها و تا حدود دو دهه بعد از آن، علیرغم وجود مبنای تئوری لازم، چون روشهای آزمایشگاهی منحصر به کاربرد آنالیزورهای آنالوگ بودند و استفاده از این آنالیزورها

برای انجام تست سخت، گران و کند بود، کاربرد آنالیز مودال خاص و محدود و پیشرفت آن با کندی همراه بود. در مقابل، سالهای میانی دهه ۸۰ میلادی را می توان سرآغاز دوره جدیدی برای آنالیز مودال در نظر گرفت که با تجاری شدن تولید و استفاده آنالیزورهای FFT و در دسترس قرار گرفتن کامپیوتر های دیجیتال شخصی، انجام آنالیز مودال از لحاظ عملی امکان پذیر شده و پس از آن در طی تقریباً ۲۵ سال اخیر، تئوریهای و روشهای مختلفی در زمینه آنالیز مودال، برای استفاده های گوناگون، به سرعت بسط پیدا کرده اند.

امروزه، آنالیز مودال تجربی زمینه های مطالعاتی متعددی را شامل می شود که از میان آنها می توان از

موارد ذیل نام برد:

- Modal Correlation and Updating
- Modal Testing Methods
- Structural Modification
- Nonlinear Modal Analysis
- Sub-structuring
- Structural Dynamic Properties Identification

در این زمینه، از حدود سه دهه پیش تا کنون، تحقیقات گسترده ای با هدف دستیابی به روش های دقیقتر و سریعتری که قابلیت پردازش حجم های بزرگتری از داده را داشته باشند، انجام شده است. در این راستا، نرم افزارهایی نیز تولید شده اند که این روش ها را به صورت مجتمع جمع آوری نموده و مورد استفاده قرار می دهند. از جمله این نرم افزار ها می توان به نرم افزار های STAR و ICATS اشاره نمود.

وضعیت فعلی این مطالعات را نیز باید در تلاشی متمرکز برای پیشرفت دادن نرم افزارهای آنالیز مودال و نیز ایجاد امکان استفاده مرتبط و همزمان این نرم افزارها با نرم افزارهای CAD و FEM جستجو نمود.

سیستم های کنترل هلیکوپتر:

در این قسمت به اختصار به تعدادی از سیستم های کنترل هلیکوپتر پرداخته می شود. پره های روتور اصلی و دم از اجزا عمده برای مانور هلیکوپتر بوده و کاری را باید انجام دهند که خلبان می خواهد. نوع مانور و هدایت هلیکوپتر توسط سیستم هدایت پرواز صورت می گیرد. این سیستم کنترل معمولاً از سه سیستم فرعی تشکیل شده که عبارتست از:

۱- سیستم collective روتور اصلی

۲- سیستم cyclic روتور اصلی

۳- سیستم هدایت سمتی (کنترل روتور دم)

سیستم کلکتیو:

وظیفه این سیستم ، تغییر در میزان تراستی است که روتور اصلی تولید می کند. این عمل با تغییر همزمان pitch همه پره های روتور صورت می گیرد. خلبان با بالا و پایین بردن اهرمی که در سمت چپ وی قرار دارد این تغییر را در پره بوجود می آورد.

سیستم سایک لیک:

این سیستم جهت تراست روتور را کنترل می کند و موجب کج شدن دیسک فرضی چرخش روتور، نسبت به محور دوران آن می گردد.

این کار با اهرمی که در دست راست خلبان (بین پاهای او) قرار دارد انجام می شود. وقتی خلبان این فرمان را به حرکت در می آورد ، بازوهای کنترل swashplate عمل می نماید. فرامین رسیده به swash plate از نیمه در حال دوران (بالایی) آن به pitch-horn هر کدام از پره ها متصل می شود و باعث تغییر pitch آنها می شود.

سیستم هدایت سمتی:

این سیستم بر روی روتور دم دقیقاً مانند کلکتیو روی روتور اصلی است. خلبان با این سیستم میزان تر است روتور دم را کنترل می نماید ولی بر روی flap کردن آن کنترلی ندارند. از آنجا که روتور دم آزادانه می توان flap کند، خود می تواند وضعیت تعادلی خود را تحت شرایط مختلف پروازی پیدا نماید . هدایت این سیستم عیناً مانند Rudder در هواپیما است.

ویژگیهای هلیکوپتر

استفاده کنندگان هلیکوپتر های موجود، بهترین راهنمای طراحان هلیکوپتر جدید می باشند. آنان از عدم تواناییهای هلیکوپتر های فعلی مطلع بوده و می توانند ویژگی نیازهای آتی را شناسایی نمایند. امکان دارد هر کسی به این اندیشه فرو رود که چرا هلیکوپتر های موجود قادر به انجام ... نیستند؟ بدین ترتیب ویژگی های نظامی برای یک هلیکوپتر جدید شکل می گیرد. بعضی اوقات این تفکر با شناسایی ماموریت جدید برای یک هلیکوپتر ایده آل که هنوز موجودیت نیافته، شروع می شود . در موارد دیگر با تغییرات بعمل آمده

در هلیکوپترهای موجود، ماموریت جدید ابداع می گردد (دسترسی به این امر اغلب از یک ویژگی خاص در هلیکوپترهای موجود تبعیت می کند). بهرحال با راهبری صحیح و یکی کمی فرصت، سیکل بهسازی هلیکوپترهای موجود مسیر واقعی خود را طی خواهد نمود.

مرحله اول ساخت یک هلیکوپتر نظامی جدید، تعریف دقیق وظایف و ماموریت‌های آن به منظور توجیه برنامه است. به استثنای زمان جنگ، لاقلاً هر برنامه جدید باید از نظر هزینه قابل توجیه باشد تا پس از مطالعات و بررسیهای لازم، مفاد آن مورد تایید قرار گیرد. بهر صورت اگر برنامه توسط خط مشی نظامی هر کشور بعنوان پروژه مناسب مورد تایید قرار گیرد از صنایع هلیکوپتر رسماً دعوت بعمل می آید تا به «درخواست طرح پیشنهادی» پاسخ دهند. در یک درخواست پیشنهادی برای ساخت، ویژگیهای هلیکوپتر جدید، عمدتاً بر حسب راندمان (به عنوان یک هلیکوپتر و هم بعنوان یک سیستم کامل) و هم چنین کیفیت پرواز، قدرت بقا در میدان نبرد، تعمیر پذیری و عمر قطعات تعریف می شود. قابل ذکر است که کمپانی‌هایی در گذشته تعدادی از هلیکوپترهای با کاربرد نظامی موفق را خارج از این سیستم نیز ساخته اند. احتمالاً در آینده کمتر شاهد چنین تلاش‌هایی خواهیم بود زیرا که برنامه های ساخت آن به مراتب گرانتر تمام خواهد شد.

نیازهای پروازی (برای هر مدل هلیکوپتر)

دلیل اصلی تولید یک هلیکوپتر جدید، افزایش سطح کارائی آن نسبت به هلیکوپتر های موجود می باشد بنابراین در درخواست طرح پیشنهادی ساخت هلیکوپتر جدید باید: بار مفید، سرعت، برد یا حداکثر زمانی که هلیکوپتر قادر است بدون سوخت گیری به پرواز ادامه دهد و نیز توان آن در انجام پرواز ایستایی مشخص گردد. علاوه بر این ویژگیهای اولیه، مشخصات ماموریت خاص هلیکوپتر نیز معمولاً در طرح پیشنهادی منظور می گردد که بعداً مفصل تر مورد بحث قرار خواهد گرفت.

هر موتوری که انتخاب یا پیشنهاد می شود باید امکان دسترسی به آن وجود داشته باشد.

لیست موتور انتخابی معمولاً به آنهایی محدود می گردد که اخیراً تولید شده یا لااقل در زمان بهینه سازی هلیکوپتر، در مرحله آزمایشات در تست سل باشند. تاریخچه موتورها حالی از اینست که بهینه سازی موتور به زمان طولانی تری نسبت به بدنه نیاز دارد.

بار مفید

اصطلاح بار مفید از لحاظ هوانوردی تجاری به تعداد سرنشینان یا میزان باری که وسیله پروازی درازای حق الزحمه در حین پرواز می تواند حمل نماید، اطلاق می شود. در هوانوردی نظامی تعداد و وزن موشکها و سلاحهای پرتاب شونده که بر روی هلیکوپتر نصب می شود نیز به تعداد سرنشینان و میزان بار اضافه می گردد.

در کاربردهای ویژه ممنجمله هلیکوپترهای گشتی یا ضد زیر دریایی، قطعات و سیستم های الکتریکی یا مکانیکی {که کم یا بیش بطور دائمی در هلیکوپتر نصب می شوند} نیز امکان دارد در احتساب بار مفید مبنای محاسبه قرار گیرند. در بعضی ماموریتهای ویژه، توانائی حمل بار قابل نصب در پوسته خارجی وسیله پروازی ضروریست. لذا مشخصات آن بر حسب ظرفیت بار مفید داخلی یا خارجی بطور مجزا تعیین می شود.

قابلیت های سرعتی هلیکوپتر

مهمترین امتیاز برنده یک هلیکوپتر، قدرت پرواز ایستایی آن و پرواز در محوطه های کوچک و نشست و برخاست در پایگاههای غیر استاندارد می باشد. هلیکوپتر در وحله نخست برای عبور از یک محل پرواز تا محل دیگر به طرف جلو پرواز می کند بنابراین سرعت زیاد، زمان رسیدن به مقصد را کاهش خواهد داد. در

هلیکوپترهای موجود، حداکثر سرعت به طرف جلو، به علت ویژگیهای آئرودینامیکی به ۲۰۰ نات یا ۳۷۰ کیلومتر در ساعت محدود می شود. سرعت بیش از ۲۰۰ نات طراح را مجبور می نماید تا تغییراتی در طرح بعمل آورد. مانند هواپیمای تیلت روتور یا انواع هلیکوپترهای مرکب که دارای بال و نیروی جلو برنده کمکی می باشند.

هر کدام از این تغییرات بنا به اقتضای خود مستلزم هزینه و وزنی بیش از وزن هلیکوپترهای موجود می باشد. حتی وقتی سرعت کمتر از ۲۰۰ نات باشد، ارزش واقعی هر کدام با پرواز ایستایی یا سرعت زیاد مشخص می گردد تا با توجه به اهمیت و حساسیت آن طراح، موتور مناسب را برای هلیکوپتر انتخاب نماید.

برد یا مدت پرواز

در خواست کننده با توجه به مأموریت پیشنهادی هلیکوپتر، حداکثر برد یا حداکثر زمانی را که هلیکوپتر قادر است بدون سوخت گیری مجدد به پرواز ادامه دهد، مشخص می نماید. بعضی اوقات این مأموریت بخصوص ترکیبی از هر دو ویژگی را در شرایط و سرعتهای پروازی متفاوت ایجاد می نماید. در هر صورت اینها خصوصیتی هستند که بر مبنای آنها، وزن سوخت لازم محاسبه می گردد. موضوع افزایش برد یا مدت پرواز علاوه بر تعیین ظرفیت مخازن سوخت داخلی بر روی ابعاد هلیکوپتر نیز اثر می گذارد. بطوریکه در ازای نگهداری یک پوند بار مفید اضافی، ضرورتاً باید یک پوند به وزن سازه آن افزوده شود. اگر برد پرواز، طولانی در نظر گرفته شود باید مخازن سوخت کمکی برای میزان سوختی که پیش بینی شده، ساخته شود، حداقل برد پروازی برای عبور از اقیانوس اطلس ۱۲۶۰ مایل دریائی (۲۳۳۵ کیلومتر) و

برای عبور از اقیانوس آرام ، ۲۱۰۰ میال دریایی (۳۹۰۰ کیلومتر) در سطح جهانی تعیین شده است. در «طرح پیشنهادی» حق تعیین ظرفیت سوخت گیری مجدد در حین پرواز به طراح داده نمی شود اما احتمالاً برای حمل و نقل تعداد معینی از هلیکوپترها در یک هواپیماری باری خاص، مشخصات و اندازه لازم ارائه می گردد.

پرواز در حالت ایستائی و یا شتاب اوج گیری عمودی

هلیکوپتر ها باید قادر باشند در بد ترین شرایط جغرافیایی با وزن ناخالص طراحی شده ، به بهترین وجهی بطور عمودی اوج گیرند یا بطور ایستا پرواز نمایند. با بر طرف شدن نیازهای ارتش آمریکا با ساخت هلیکوپتر حمل و نقل سیکورسکی UH-60 و هلیکوپتر تهاجمی مک دانل داگلاس AH-64 معلوم شد که این ماشین های پرنده قادرند پرواز عمودی (صعودی) خود را با سرعت ۴۵۰ فوت در دقیقه (۲/۲۵ متر در ثانیه) در ارتفاع ۴۰۰۰ پائی (۱۲۱۹ متری) با همان وزن ناخالص در زمان بلند شدن از زمین (تعیین شده برای ماموریت هلیکوپتر) در درجه حرارت ۹۵ درجه فارنهایت (۳۵ درجه سانتی گراد) انجام دهند، در حالیکه فقط ۹۵ درصد از ۳۰ دقیقه پاورریتینگ (قدرت متوسط) خود را برای این موقعیت های پروازی بکار می گیرند. تصور می شود که چنین ترکیبی از ارتفاع و درجه حرارت تقریباً منطبق با همه گونه شرایط جغرافیایی در سراسر جهان باشد. این حد ۹۵ درصد که برای خرابی موتور ها در حالت نرمال محاسبه شده همراه با نرخ اوج گیری انتخابی ۴۵۰ فوت در دقیقه تحت عنوان «مانورهای پروازی، مبتنی بر منطق» شناخته شده است.

هلیکوپترهای خریداری شده برای عملیات دریایی ارتش امریکا، معمولاً می بایست در روز های گرم دریا، در ارتفاع ۳۰۰۰ پائی (۹۱۴ متری) و درجه حرارت ۹۱/۵ درجه فارنهایت (۳۳ درجه سانتی گراد) قادر به پرواز ایستائی باشند.

تعادل و کنترل

«طرح پیشنهادی» ممکنست ویژگیهای کیفیت پرواز را بطور ضمنی مشخص نسازد. در عوض برای رسیدن به توافق باید به یک استاندارد ارتشی مکتوب و مشخص اشاره نماید. این مرجع مکتوب همان MIL-H-8501A تحت عنوان «ویژگیهای پروازی هلیکوپتر و تجهیزات زمینی» می باشد که از سال ۱۹۵۱ مورد استفاده قرار گرفته است. هنگام تدوین این مقاله، مرجع فوق الذکر مورد تجدید نظر قرار گرفته بود لذا با توجه به اینکه قسمتهایی از MIL-H-8501A در دهه ۱۹۷۰ خارج از رده اعلام گردیده، امکان دارد به منبع دیگری نیاز باشد. طرح پیشنهادی برای ارتش امریکا در مورد برنامه های UTTAS و AAH منجر به ساخت هلیکوپتر H-60 سیکورسکی و AH-64 مک دانل داگلاس گردید، شرایط جدیدی را شامل می شد که مورد توافق قرار گرفته است.

اطمینان بخشی، آمادگی و تعمیر پذیری

یک سلسله خصوصیتی که عمدتاً مهم می باشند و اخیراً طراحان توجه بیشتری به آن معطوف کرده اند عبارتست از: اطمینان پذیری، آمادگی و تعمیر پذیری که بطور کلی با RAM معرفی می گردند. انگیزه این امر از مشتریان ناشی می شود که اغلب با مشکلاتی در رابطه با راندمان، کیفیت پرواز یا انسجام سازه مواجه بوده اند. لذا طراح، آنها را به عنوان یک هدف عمده، مد نظر قرار می دهد.

اطمینان بخشی (پایائی)

اطمینان پذیری قطعات عمده و هم چنین یک سیستم به عنوان مجموعه با MTBF (میانگین زمان بین بروز معایب) تعریف می گردد. بعضی اوقات این تعریف دقیق تر بیان می شود مثلاً گفته می شود: «میانگین زمان

بین بروز معایت ناشی از ماموریت هلیکوپتر.» بعنوان نمونه در پروژه ساخت انبوه هلیکوپتر های سبک طبق سفارش ارتش امریکا، زمان بروز معایت در مورد هلیکوپتر اسکات مدل تهاجمی یا گشتی، ۸/۴ ساعت پرواز و درمورد نوع همه منظوره (یا حمل و نقل سبک) از همین هلیکوپتر ۱۴/۵ ساعت تعیین گردید. هر چند اکثر قطعات مورد نظر توسط فروشندگان عرضه می گردند اما پیمانکار اصلی می بایست کلیه مسئولیتها را بپذیرد مگر قطعاتی که توسط دولت تامین می شود و حتی در این حالت نیز طراح باید تقابل آنها را با هلیکوپترش در نظر گرفته و در مورد قطعات و سیستم های پشتیبانی، اصطلاحات لازم را ارائه نماید.

آمادگی

گر چه «آمادگی» دومین مورد از موارد سه گانه «اطمینان پذیری، آمادگی و تعمیر پذیری» می باشد ولی به هر دو مورد بستگی دارد. ویژگیهای مورد نظر از لحاظ اینکه هلیکوپتر در زمان جنگ یا صلح به پرواز در می آید متفاوت است. در برنامه اولیه ساخت هلیکوپتر های سبک ارتش امریکا، پیش بینی شده بود که در زمان صلح هلیکوپتر فقط ۲۴۰ ساعت پرواز در سال داشته باشد (با ۸۶ درصد آمادگی برای نوع پیشرو و تهاجمی و ۹۰ درصد برای نوع سبک حمل و نقل). در صورتیکه مطابق ویژگیهای تعیین شده برای زمان جنگ، پیش بینی شده که هلیکوپتر بطور سرسام آوری یعنی سالیانه ۲۲۰۰ ساعت پرواز نماید (بادرصد آمادگی ۷۲ درصد برای نوع تهاجمی / گشتی و ۸۰ درصد برای نوع حمل و نقل).

تعمیر پذیری

تعمیر پذیری به میزان ساعات کار تعمیراتی (چه برنامه ریزی شده و چه برنامه ریزی نشده) که برای تعمیر و نگهداری هلیکوپتر در از هر ساعت پرواز باید انجام شود، اطلاق می گردد و شامل تعمیر و نگهداری مستقیم می شود که صرف تعمیر نقایص قطعات و هم چنین صدمات جنگی می گردد. در برنامه ساخت هلیکوپترهای سبک ارتش آمریکا (LHX) برای تعمیرات مستقیم هلیکوپتر تهاجمی و یا گشتی ۲/۶ ساعت کار برای هر ساعت پرواز و برای نوع حمل و نقل آن ۲/۴ ساعت کار تعمیراتی منظور شده بود. حتی زمان تعمیر در منطقه عملیاتی نیز مشخص گردیده که کمتر از ۲ ساعت می باشد. (قرار شد کارهای تعمیراتی گسترده در دپو انجام گیرد).

این چنین هدفهای جاه طلبانه ای نیاز به توانی دوگانه دارد که یکی قدرت تشخیص سریع جهت شناسایی اشکالات و دیگر تصمیم گیری به موقع برای تعویض قطعات می باشد. در مورد اولی می توان با کاربرد لوازم و تجهیزات آزمایش اتوماتیک روی زمین یا در داخل هلیکوپتر از سیستم عیب یابی FD/LS استفاده نمود. در رابطه با تعویض قطعات نیز می توان با استفاده از قطعات بسته بندی شده تحت عنوان «تعویض سریع و یکپارچه قطعات» عمل نمود.

جنبه دیگر تعمیر پذیری، عمر کارکرد قطعات است به علت استفاده زیاد از اکثر قطعات هلیکوپتر بعضی از آنها باید بعد از ساعات کارکرد مشخصی تعویض گردند. اگر زمان (عمر) آنها کوتاه باشد عملیات تعمیر و نگهداری زیادی جهت تعویض یک قطعه با قطعه قابل خدمت آن باید صرف گردد. در مشخصات هلیکوپتر UH-60 و AH-64 عمر بسیاری از قطعات عمده حداقل ۴۵۰۰ ساعت در نظر گرفته شده است. سایر قطعات نیز بایستی به آسانی قابل بازرسی باشند تا بر حسب وضعیتشان تعویض گردند.

قابلیت بقا

قابلیت بقا دارای سه مشخصه می باشد یکی توانائی انجام پرواز اکتشافی بر فراز دشمن، دوم ظرفیت انجام عملیات مانور و گریز به موقع بعد از آشکار شدن و سوم قابلیت حفاظت خدمه پروازی و هلیکوپتر در مقابل آتش دشمن، در این مورد قابلیت بقا فقط منحصر به مقابله به مثل با دشمن بدون بروز عیب نبوده بلکه هم چنین توانائی حفظ خدمه پروازی در سوانح را نیز شامل می گردد.

استتار (نامرئی بودن)

عملیات نظامی اغلب متکی بر مانورهای غافل گیر کننده می باشد. برای هواپیما این به معنی نامرئی بودن یا داشتن مشخصه (قابلیت دید کم) است. ما با حواس طبیعی خود (که بعضی اوقات قوی است) و هم چنین با استفاده از حواس مصنوعی قادر به تشخیص می باشیم. هلیکوپتر حضور و نزدیک شدن خود به دشمن را از طریق دید، صدا، انعکاس امواج رادار و انتشار امواج الکترو مغناطیسی یا مادون قرمز اعلام می نماید. طراح در «طرح پیشنهادی» سعی می کند. برای یک هلیکوپتر تهاجمی در موقعیت های جنگی، در میزان علائم صوتی، انتشار امواج مادون قرمز و انعکاس امواج راداری آن محدودیت قایل شود. دو عامل انعکاس تشعشعات راداری و انتشار امواج مادون قرمز نه تنها روی تعیین فاصله اثر می گذارند بلکه در میزان هدف گرفتن هلیکوپتری که در معرض موشکهای جستجو گر حرارتی و گلوله های هدایت شونده راداری قرار می گیرد، نیز موثر می باشد.

قدرت مانور و گریز

هلیکوپتری که در منطقه جنگی مورد استفاده قرار می گیرد باید دارای قدرت مانور و گریز به موقع جهت اجرای نقش خود باشد. مهمترین عامل در این زمینه عبارتست از میزان قدرت اضافی موجود که برای پرواز ثابت و پیوسته مورد نیاز می باشد که این خود مبنای شتاب اوج گیری برای هلیکوپترهای نظامی امروزی